

[Viggo Starcke.]

syntes at sigte på en forøgelse af Danmarks told, men derimod gik ind for en stor likviditet i pengepolitik. Den 30. marts, dagen efter, udtalte den højtærede statsminister ombord på „Jens Bang“, at det blæste skarpt om hjørnet, og statsministeren omtalte „den os påtvungne devaluering“.

Jeg ved ikke, hvad dette er for en devaluering, men det kan umulig være den, vi foretog den 18. september, for den var ingenlunde påtvunget os. Og statsministeren sagde, at det er forkert at tro, at disse problemer, som vi nu står overfor, kan løses af staten alene. — Jeg vil gerne anerkende det fremskridt, som er sket her, at statsministeren ikke mener, at staten alene kan løse disse problemer. — Statsministeren udtalte derefter:

„Vi har brug for et dygtigt, opfindsomt og initiativrigt erhvervsliv, hvis vi skal kunne klare pynten.“

Deri er jeg ganske enig med ministeren, men jeg synes, at vi i vor øvrige lovgivning har gjort nogenlunde, hvad vi kunne, for at ødelægge både dygtighed, opfindsomhed og initiativ. Så fortsatte statsministeren:

„Men det er ligeså forkert at tro på, at det private danske erhvervsliv alene vil kunne klare de problemer, der ligger forude.“

Det er en mistillid til det private danske erhvervsliv, som dette overhovedet ikke har fortjent — i hvert fald ikke fra statsmagtens side, for statsmagten har ikke vist nogen som helst evne til at klare noget problem.

Men så kommer konklusionen. Statsministeren sagde: „Et samvirke mellem statsledelsen og erhvervslivets ledere må etableres.“ Og så føjede han til: „Det findes jo allerede, men det må udbygges og intensiveres.“ (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: Så er det altså ikke nogen ny opfindelse!). All right!

Samme dag udtalte Grosserer-Societetets formand, Asger Thaulow — jeg udbeder mig tilladelse til et citat —:

„Det danske forslag ventilerer, som jeg nævnte før, tanken om et tilbageskridt fra den forventede yderligere liberalisering; denne linie blev trukket stærkt op i folketinget i går, da det fra regeringens side blev fremhævet, at liberaliseringen af udenrigshandelen stort set bør standses på det nuværende tidspunkt. Mod en sådan indstilling kan der fra handelens side ikke protesteres stærkt nok. Når det fra industriens og nu fra regeringens side erklæres, at man ikke vil tillade, at vi liberaliserer os til fallittens rand, er der

al grund til at fremhæve, at den hidtidige udvikling med devaluering o. s. v. med al tydelighed viser, at netop en statsdirigeret regulering vil føre os til fallittens rand.“

Den højtærede økonomiminister V. Buhl udtalte så nogle dage senere igen dette, at liberaliseringen stort set skal standses på det nuværende stadi. Den højtærede minister talte om udviklingen af rationering og told, og denne tale fremkaldte en køberpanik, som den højtærede minister har sit store ansvar for. Adskillige stormagasiner måtte indkalde ekstra personale for at ekspedere den køberskare, som strømmede til som følge deraf. Hvis man tænker på de ulykker, som valutacentralen nedkaldte over Danmark, over den jævne befolkning igennem prisfordyrelse, gennem arbejdsløshed, gennem nedgang af reallønnen, så forstår man ikke rigtig, hvorledes en arbejdervenlig regering kan sigte på at ville gå over i en politik parallel med den, der blev ført under valutacentralen.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen, som talte her i dag, var meget imod den politik, man kalder Marshallhjælpen. Jeg synes aldrig, det ærede medlem har givet nogen gode grunde for sin modstand imod Marshallhjælpen. I hvert fald har han ikke noget imod sin egen lille private Marshallplan — det er ganske vist en anden „Marshall“, det drejer sig om . . . (*Aksel Larsen*: Hvad er det for en?). Ja, hvad tror De? — Gættekonkurrence! (*Aksel Larsen*: Nej, det er ingen gættekonkurrence!). Skulle det være „Marshall“ Tito? — Nej, jeg tror det ikke. (*Aksel Larsen*: Sig mig, er De tosset!).

Formanden: Jeg må advare imod privat diskussion.

Viggo Starcke: Godt. — Det ærede parti venstre har fremsat meget stærke ønsker om en liberalisering af Danmarks handel, men når det kommer til stykket, har man på fornemmelsen, at venstre ikke rigtig har mod til at gå ind for denne politik. Ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Himmelstrup, udtalte i går, at venstre ikke vil gå med til at standse liberaliseringen på det omtalte grundlag. Ja, men hvad vil venstre da? Hvornår vil venstre springe fra? De konservatives ordfører, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, har tilkendegivet sin afstandtagen fra regeringens tendens til at standse liberaliseringen, men har ikke vist sig uden tilbøjelighed til at erstatte restriktionerne med told. Han fremsatte i